

altsaa ikke have til det daglige Behov, men maa understøttes fra det offentlige Side, kan man dog ikke forlange, at de samtidig skulle udrede Kontingent til Sygekasserne. Jeg har personlig Erfaring i saa Henseende, kender mange Sygekasser og kender de Forhold, hvorunder de arbejder, og jeg ved, at det er disse økonomiske Forhold, der i meget høj Grad tvinge Sygekassemedlemmerne til at gaa ud af Sygekasserne og derved miste de Rettigheder, som de have kæmpet for at beholde, og trods disse Anstrengelser falde det offentlige til Byrde med det Resultat, at de miste deres borgerlige Rettigheder.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) omtalte ogsaa disse Forhold og kom der ind paa at sige, at dette Forslag vilde tage en økonomisk Byrde bort fra den enkelte, hvilket var noget, man ikke skulde indlade sig paa, Ansvarsfølelsen skulde holdes vedlige. Men naar han udtalte sig saaledes, har han ikke læst vort Forslag rigtigt. Thi det er ikke Meningen med dette Forslag at tage alle Byrder bort fra den enkelte, idet det efter vort Forslag er saaledes, at for saa vidt der ikke er en saadan Trang til Stede, at Fattigbestyrelsen indser Nødvendigheden af at træde til, skal den pekuniære Understøttelse fremdeles ydes af Sygekasserne, selvfølgelig ad Selvhjælpprincippets Vej. Det er ikke Meningen her at tage al Ansvarsfølelse bort fra de enkelte, men man tilsigter, hvad der forekommer mig indlysende rigtigt, at det offentlige skal sørge for alle, saaledes at naar et Menneske bliver sygt, skal vedkommende helbredes og Helbredelsesmidlerne skaffes til Veje. Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at det offentlige her har en absolut Pligt til at træde til. Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) erkendte, at der er Mangler ved Sygekasseloven. Det falder altsaa i Princippet fuldstændig sammen med, hvad jeg har udtalt, at Sygekasseloven vel er et Fremskridt, men har sine Mangler. Nu søge vi at afhjælpe dem paa denne Maade, som jeg tror er den eneste rationelle, men det ærede Medlem mener, at man kunde gaa andre Veje. Inden ret lang Tid vilde det sikkert vise sig nødvendigt alligevel at slaa ind paa den af os foreslaaede Vej. Naar man derfor kan overskue Forholdene, bør man hurtigst muligt slaa ind paa denne Vej for at naa en rationel Ordning.

Det ærede Medlem for Maribo Amts

3die Valgkreds (Rørdam) spurgte mig direkte, om jeg mente, at Sygekassernes Honorar til Lægerne var for højt. For at kunne besvare dette Spørgsmaal maatte man først undersøge, hvor store Indtægter de enkelte Læger have af deres Sygekassepraksis. En saadan Undersøgelse har jeg ikke foretaget, og jeg er derfor ikke i Stand til at besvare Spørgsmaalet. Jeg synes ogsaa, at det ligger udenfor det forelagte Forslags Formaal. En Kendsgerning er det, at Lægehonoraret er stigende og for trykkende for Sygekasserne at udrede, og det er det, det kommer an paa. Om det er for højt, eller om maaske den enkelte Læges Indtægter kunde trænge til at være noget højere, kommer efter min Mening ikke Spørgsmaalet ved. Det, der kommer Spørgsmaalet ved, er, hvorledes Sygekasserne ere stillede i saa Henseende, og der er det, som sagt, en Kendsgerning, at Lægehonoraret bliver mere og mere trykkende for dem og allerede er noget for trykkende, hvorpaa den højtærede Ministers Udtalelser ogsaa pegede, da han omtalte Forholdene i Aarhus. Sygekasserne kunne ikke blive ved at udrede dette Lægehonorar, naar de skulle udstrække deres Virksomhed til alle de Kredse, hvor den tiltrænges. Vort Forslag tilsigter at gøre dem i alt Fald i betydelig højere Grad i Stand dertil, end de nu ere. Derfor vil jeg atter tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Berntsen): Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion videre, men kun svare det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) paa hans Spørgsmaal om, hvorvidt jeg mener, at Lægernes Honorar for deres Sygekassevirksomhed nu er for højt. Dertil skal jeg svare, at saaledes som det nu er fastsat og godkendt af Lægerne og Sygekasserne hele Landet over, finder jeg det passende, men gaar man højere, som man forsøgte i Aarhus, kan det kun ske paa Betingelse af, at Medlemmernes Kontingent forhøjes. Naar den ærede Ordfører udtalte en Tvivl med Hensyn til den Afgørelse, jeg har truffet i Striden mellem Aarhuslægerne og Sygekasserne, skal jeg berolige det ærede Medlem med at oplyse ham om, at jeg har handlet i fuld Overensstemmelse med den Indstilling, der foreligger fra de 51 i denne Sag interesserede Sygekasser, og da der fornylig afholdtes et Møde af Jydsk Centralforening for Sygekasser i Jylland, blev denne min